

УДК 796.015.5.323.2

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ В УМОВАХ РАННЬОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ У СПОРТИВНИХ ІГРАХ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ПОБУДОВОЮ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ (НА ПРИКЛАДІ МІНІ-БАСКЕТБОЛУ)

Віола ОНИЩЕНКО, Олена МІТОВА

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Анотація. У статті висвітлено проблеми сучасної підготовки дітей в умовах ранньої спеціалізації у спортивних іграх та їх зв'язок із побудовою навчально-тренувального процесу. Виявлено рівень показників координаційних здібностей, що визначався за стандартними методиками у 60 дітей 6–7 років, які щойно почали займатися міні-баскетболом. Позитивні та негативні особливості впливу ранньої спеціалізації на дитячий організм та виявлені показники рівня розвитку координаційних здібностей враховуватимуться при побудові навчально-тренувального процесу в міні-баскетболі на першому році навчання.

Ключові слова: рання спеціалізація, міні-баскетбол, побудова навчально-тренувального процесу, координаційні здібності.

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень. Високий організаційний та методичний рівень спортивної підготовки дітей та підлітків значною мірою визначає надалі успіх тієї чи іншої країни на міжнародній спортивній арені. Останніми роками увага фахівців дедалі більше зосереджується не тільки на розробці технологій тренування найсильніших спортсменів, а й на подальшому вдосконаленні системи підготовки спортивних резервів, що розширює діапазон відбору та забезпечує більш якісне поповнення складів національних збірних.

У теорії спорту накопичено величезну кількість наукових даних, які дозволяють здійснювати спортивну підготовку дітей і підлітків з урахуванням особливостей розвитку організму, що росте. Ці дані охоплюють не тільки організм у цілому, а й розвиток окремих його систем, які так чи інакше відчувають на собі вплив фізичних навантажень [3].

Багато закордонних вчених із країн-лідерів у спортивних іграх, такі як: Х.М. Бусета (Іспанія), А. Авакумович (Сербія), М. Мондоні (Італія), М. Спенсер (Англія) [10, 11], вважають успішним вік 6–7 років для початку занять. Це ідеальний спосіб залучення дітей до баскетболу, волейболу та футболу.

Водночас рання спортивна спеціалізація, супутні їй напружені тренування й активна змагальна діяльність є вкрай небезпечними, такими, що порушують об'єктивні закономірності багаторічного вдосконалення, передчасного зношення організму юного спортсмена. І такий підхід нерідко позбавляє спортсменів можливості досягти дійсно високих результатів в оптимальній для конкретного виду спорту віковій зоні [3].

Ураховуючи це, вивчення особливостей ранньої спеціалізації у спортивних іграх для побудови більш раціонального навчально-тренувального процесу дітей на першому році навчання є актуальними науковим напрямком досліджень сьогодення.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконується згідно зі Зведеним планом НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр. Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, за темою 2.6 «Теоретико-методичні основи удосконалення тренувального процесу та змагальної діяльності в структурі багаторічної підготовки спортсменів» (номер держреєстрації 0111U001168).

Завдання:

1. Проаналізувати сучасний стан ранньої спеціалізації у спорті, виявити його позитивний і негативний вплив на організм дітей на основі вивчення наукової та методичної літератури.
2. Виявити рівень розвитку координаційних здібностей дітей 6–7 років, які розпочали займатися міні-баскетболом.

Для розв'язання поставлених завдань використовували такі **методи дослідження**: теоретичний аналіз і узагальнення даних наукової та методичної літератури та мережі Інтернет, метод аналізу документальних матеріалів, педагогічне спостереження, педагогічне тестування, метод математичної статистики. У дослідженні брали участь 60 дітей 6–7 років, 22 – дівчинки та 38 – хлопчиків, які тільки місяць займаються в секції з міні-баскетболу в СДЮШОР №5 м. Дніпропетровська.

Результати дослідження та їх обговорення. У спортивній практиці фахівці У сфері спорту по-різному трактують етап ранньої спеціалізації. Деякі з них [12, 15] вважають, що етап ранньої спортивної спеціалізації негативно впливає на гармонійний фізичний розвиток дитини. Останнім часом у багатьох фахівців почала викликати занепокоєння поява негативного явища, пов'язаного з необґрунтовано раннім вибором «вузької» спортивної спеціалізації. Дедалі частіше в спорт вищих досягнень тренери почали залучати занадто молодих людей і дітей.

Сьогодні багато фахівців стверджують, що ключ до спортивних успіхів слід шукати в ранній спортивній спеціалізації. Щодо цього міні-баскетбол має необмежені можливості. Наприклад, в США займаються баскетболом близько 20 мільйонів гравців, а в таких країнах, як Бразилія, Італія, Франція займаються лише в секціях міні-баскетболу по 10 тисяч команд дітей від 6 до 12 років.

В Італії, Англії, Іспанії є секції міні-баскетболу, куди приводять дітей у 6–7 років. Перші 3 роки тренери дають різні ігри та естафети з м'ячем. Зовсім прості завдання, щоб діти звикли до м'яча. Еттор Мессіна вважає, що зовсім маленьких дітей вже можна знайомити з м'ячем. Показувати, як з ним можна управлятися: котити його, кидати, ловити, бігти з м'ячем у руках. Це ідеальний спосіб залучення до баскетболу. Мається на увазі не основні баскетбольні навички, як основний елемент тренування, а підвідні та спрощенні вправи у вигляді переміщень, передач, катань м'яча, влучання у ціль та інше. Уже з 8–9 років можна більше часу приділяти техніці: веденню, ловлі м'яча, рівновазі, потроху додавати рухи з м'ячем, але обов'язково залишати достатньо часу, щоб діти просто грали, додаючи деякі правила [14].

Аналіз кількості дітей, що займаються міні-баскетболом у Дніпропетровську, свідчать, що тільки 340 хлопчиків і 243 дівчинки займаються, при цьому з 6–7 років їх кількість менша (усього лише 118), ніж в 9–10 років (за результатами 2011–2012рр.), 93 і 62 дитини за результатами 2012–2013рр. і 2013–2014рр. відповідно. Це свідчить про те, що в Україні значно менша популярність міні-баскетболу, ніж в інших провідних баскетбольних країнах. Також проведене нами анкетування з тренерами дало змогу з'ясувати, що процес підготовки з дітьми 6–7 років знаходиться в хаотичному стані. Кожен тренер сам обирає послідовність і міру навантаження й здебільшого просто адаптує програму підготовки для дітей 9 років. Такий підхід призводить до значних проблем, як у стані здоров'я дітей, так і у ступені опанування вміннями гри.

Розгляд та аналіз навчальних програм із фізичної культури для загальноосвітніх навчальних закладів Росії та України щодо віку початку занять баскетболом і послідовністю технічних прийомів показав, що в Росії вже з першого класу вводять баскетбол до програми загальноосвітніх навчальних закладів, в Україні баскетбол в школі починають вивчати з 5 класу, а набір у дитячі спортивні школи передбачений програмою з 9, а згідно з сучасною тенденцією до ранньої спеціалізації – з 7 років. Це призводить до порушення зв'язку «школа – ДЮСШ» [2, 7, 8].

Крім того, рання спеціалізація в баскетболі також вимагає врахування фізичних, функціональних можливостей дітей та стан їх фізичного розвитку, у зв'язку з тим, що спортивні експерти визнають пагубний вплив раннього залучення з етичного, фізіологічного та виховного погляду. Наприклад, американський учений – доктор ДіФіорі – високо оцінює переваги спорту в цілому, але він попереджає, що зовнішній тиск на дитину, що змушує її тренуватися і змагатися в одному виді спорту в ранньому віці, може завдати більше шкоди, ніж користі. Соціальна ізоляція, відсутність незалежності, образливе ставлення, емоційне вигорання і травми є можливими негативними наслідками. Фахівці зазначають, що в певних видах спорту

передчасна спеціалізація може супроводжуватися надмірними фізичними навантаженнями на організм юного спортсмена [12, 13].

Водночас, як відзначають спеціалісти, крім надмірних фізичних навантажень на організм юного спортсмена негативно впливає передчасна спеціалізація до обраного виду спорту. Виявлено, що неправильно побудований навчально-тренувальний процес провокує травми та не дозволяє гармонійно розвиватися дитині. І.А. Кураченков виявив, що найбільш різкий вплив одноманітного асиметричного навантаження на хребет та зв'язково-м'язовий апарат виражений у баскетболістів, що підтверджується дослідженнями: викривлення хребта I–II ступеня виявлено у 7,6%, порушення осанки у фронтальній площині – у 7,2%. Такі наслідки виникають у результаті того, що методика тренування юних спортсменів побудована без урахування анатомо-фізіологічних особливостей організму, що зростає, тобто відбувалася рання спеціалізація в баскетболі з великим одноманітним асиметричним фізичним навантаженням на хребет та зв'язково-м'язовий апарат, що в кінцевому результаті призвело до розвитку сколіозу. Тому вкрай необхідно в навчально-тренувальний процес із дітьми впроваджувати вправи коригувального характеру.

Останні дослідження вітчизняних учених [4] свідчать про те, що в Україні склалася досить незадовільна ситуація щодо стану фізичної підготовленості та фізичного здоров'я дітей молодшого шкільного віку.

Дані, які ми отримали під час комплексного оцінювання фізичного здоров'я (за Апанасенком, 1992) дітей 6–7 років, підтвердили, що більшість дітей – 86,7% мають низький, 10% нижчий за середній рівень фізичного здоров'я і лише 3,3% дітей, що які прийшли до секції з міні-баскетболу, мають середній рівень фізичного здоров'я. Діти, що мають високий рівень фізичного здоров'я, – відсутні. Особливо зниженими є показники за індексами Кетле, Робінсона – низький рівень фізичного здоров'я – 46,6% і 63,3% відповідно. Лише показники життєвого індексу мають досить непогані результати – 20% і 30% – середній і вищий за середній відповідно [6].

Крім того, вік 6–7 років є сенситивним і сприятливим періодом для розвитку гнучкості, спритності та координації рухів (табл. 1). Координація рухів є першоосною, фундаментом будь-якої фізичної діяльності, пов'язаної не тільки зі спортом, але й задля спільної життєдіяльності людини.

Таблиця 1

Приблизні сенситивні періоди розвитку рухових якостей

Фізичні якості / вік дітей	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Гнучкість	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Спритність		+	+	+	+	+	+	+		
Швидкість					+	+	+	+	+	+
Швидкісно-силові						+	+	+	+	
Сила									+	+
Витривалість										+
Координація рухів		+	+	+	+	+	+		+	+

Будь який новий рух, технічний елемент будується на основі старих координаційних зв'язків, із знайомих людині рухових елементів. Тому здатність швидко й точно виконувати нові рухи переважно залежить від того, який запас цих координаційних зв'язків вже є в людині. Відповідно виникає завдання створення запасу різних рухових дій із раннього віку.

На думку авторів [2, 5], координаційні здібності людини необхідно починати розвивати вже в молодшому шкільному віці. Чим старші діти, тим триваліший процес навчання їх координаційним здібностям. Найбільшою мірою потрібно в баскетболі розвивати здатність швидко й доцільно перетворювати рухи та форми дій під час змагань, тому необхідно прагнути поступово на кожній ланці спортивної підготовки довести координаційні здібності, що відпові-

дають специфіці спортивної спеціалізації, до максимально можливого ступеня досконалості. Але на самому початку, на етапі початкової підготовки, стоїть проблема з виховання загальної (різнобічної) координації. Високий загальний рівень координаційних здібностей створює широкі передумови для подальшого вдосконалення в руховій діяльності. У цьому сенсі завданням є поставити організм дитини в умови нетрадиційні й нетипові для його повсякденний фізичної діяльності, тобто завдання тренера знайти універсальний комплекс певних вправ специфічної спрямованості, здатний розвинути в дітей, що займаються, і координацію рухів, і орієнтацію тіла у просторі. У цьому сенсі тренер повинен передбачити суворо індивідуальний підхід у виборі способів і методів впливу для розвитку необхідної якості (координації руху).

Під час педагогічного тестування ми визначили рівень таких різновидів координаційних здібностей дітей, як координації рухів, просторової орієнтації та просторово-часового сприйняття, які визначали за такими тестами – «Човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів», «Човниковий біг 4x9 м», «Біг до пронумерованих набивних м'ячів», «Відчуття часу» [9].

Аналіз результатів, отриманих при виконанні тесту «Човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів», виявив, що в дівчат середній показник $11,14 \pm 0,22$ с, що за рекомендованою шкалою оцінок для дівчат 6–7 років відповідає «середньому» рівню (табл. 2).

Таблиця 2

Показники координаційних здібностей у дітей 6–7 років, які займаються міні-баскетболом ($\bar{x} \pm S$)

Показники	Дівчатка (n = 22)	Хлопчики (n = 38)
Човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів, с	$11,14 \pm 0,22$	$10,73 \pm 0,12$
Човниковий біг 4x9 м, с	$14,14 \pm 0,14$	$13,78 \pm 0,08$
Біг до пронумерованих набивних м'ячів	$13,09 \pm 0,3$	$13,19 \pm 0,26$
Оцінка відчуття часу, с		
5 с	$7,12 \pm 0,55$	$7,42 \pm 0,52$
10 с	$11,13 \pm 1,19$	$10,62 \pm 0,61$
30 с	$30,16 \pm 1,49$	$30,82 \pm 1,34$
60 с	$61,58 \pm 4,62$	$59,16 \pm 1,58$

Середній показник у хлопців при виконанні цього тесту – $10,73 \pm 0,12$ с – свідчить про те, що у хлопців координація рухів також розвинена на «середньому» рівні.

Показники до здатності регуляції просторово-часових та динамічних параметрів руху на груповому рівні свідчать, що – 26,67 % мають низький рівень, 10% – нижчий за середній, 35 % – середній, 16,66% мають рівень вищий за середній і 11,67 % у групі мають високий рівень (рис. 1).

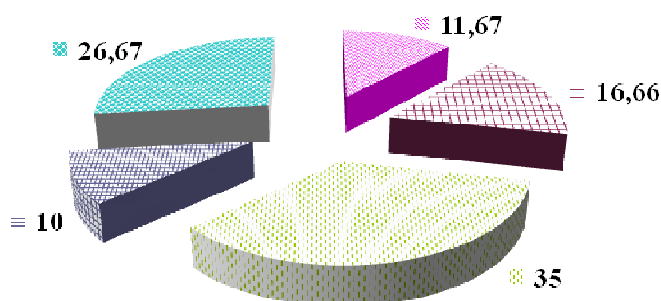

Рис. 1. Показники рівню просторово-часових параметрів за тестом «Човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів» (n=60), %

■ Високий ■ Вище середнього ■ Середній ■ Нижче середнього ■ Низький

Аналіз результатів човникового бігу 4x9 м показує, що в середньому по групі у хлопців результати $13,78 \pm 0,08$ с і у дівчат $14,14 \pm 0,14$ с, що відповідає достатньому рівню у хлопців і дівчат.

Результати тесту «Човниковий біг 4x9 м», які представлені на рис. 2 свідчать, що у 6,67 % дітей виявлено початковий рівень, у 41,67 % – достатній, у 1,67 % – середній і у 50 % дітей мають високий рівень.

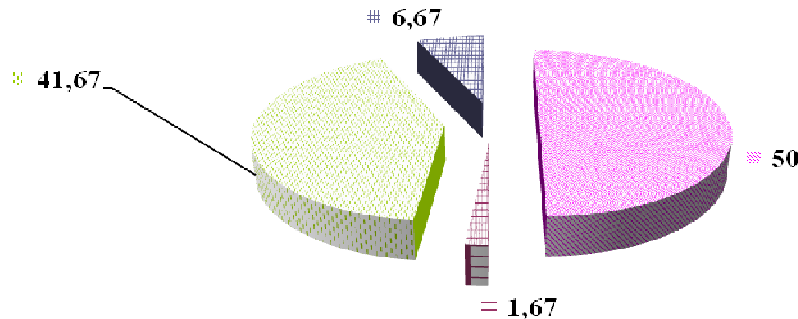

Рис. 2. Показники рівня координаційних здібностей за тестом «Човниковий біг 4x9 м.» (n=60), %

■ Високий ± Середній ⊗ Достатній ▨ Початковий

За результатами тесту «Біг до пронумерованих набивних м'ячів» середньостатистичні показники у хлопців становить $13,19 \pm 0,26$ с, дівчат – $13,09 \pm 0,3$ с, що відповідає достатньому рівню і у хлопців, і у дівчат. Результати дослідження орієнтування тіла у просторі показують, що 37,78 % дітей мають достатній рівень, 46,67 % – задовільний, 8,89 % мають рівень «добре» і 6,67 % мають рівень «відмінно» (рис. 3).

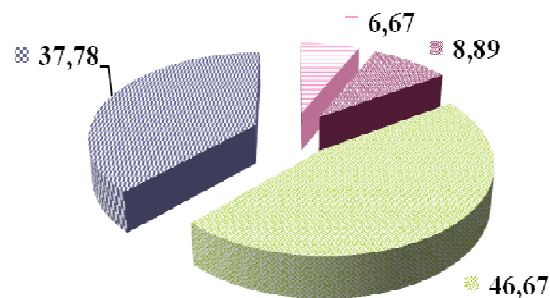

Рис. 3. Показники рівня здатності орієнтування тіла у просторі за тестом "Біг до пронумерованих набивних м'ячів" (n=60), %

▨ Відмінно ■ Добре ⊗ Задовільно ▨ Достатньо

Показники тесту «Відчуття часу» на відріжку «5 с.» свідчать про те, що у хлопчиків і дівчаток цього віку гальмівні процеси переважають над процесами збудження, що не відповідає віковим особливостям досліджуваного контингенту дітей. Водночас неуважність негативно вплинула на результат, про що свідчать статистичні показники $7,42 \pm 0,52$ с і $7,12 \pm 0,55$ с відповідно. У відсотковому співвідношенні показники відхилення в групі становлять – 30 % типове і 70 % надмірне.

На відріжку «10 с.» у хлопчиків 6–7 років середньостатистичний показник становить $10,62 \pm 0,61$ с, що відповідає типовому відхиленню від норми. На цьому ж часовому відріжку у дівчат цей показник – $11,13 \pm 1,19$ с, що відповідає надмірному типу відхилення. У відсотковому співвідношенні показники відхилення на загальногруповому рівні становлять – 13,33 % типове і 86,67 % надмірне.

На більш тривалому часовому відріжку «30 с.» хлопчики й дівчатка мають типове середньостатистичне відхилення від норми $30,82 \pm 1,34$ с і $30,16 \pm 1,49$ с. відповідно. У відсотковому

співвідношенні показники відхилення на загально груповому рівні становлять – 25 % типове і 75 % надмірне.

На відрізьку «60 с» діти в середньому показали такий результат $59,16 \pm 1,58$ с і $61,58 \pm 4,62$ с – хлопчики і дівчата відповідно. У відсотковому співвідношенні показники відхилення в групі становлять – 33,33 % типове і 66,67 % надмірне.

Таким чином, отримані результати дослідження підтверджують думку фахівців, що недостатній рівень фізичного здоров'я та фізичної підготовленості дітей 6–7 років пов'язаний не тільки з погіршенням екологічних та соціально-економічних умов життя сучасного суспільства, але й з суттєвими недоліками в системі фізичного виховання та спорту дітей різного віку, яка вже не відповідає сучасним вимогам.

Для того щоб навчально-тренувальний процес для дітей приносив користь і задоволення від проведеного часу, тренерів необхідно володіти певними теоретичними й практичними знаннями, знати фізіологічні та психологічні особливості дітей 6–7 років, а також уміннями і навичками стосовно побудови навчально-тренувального процесу на етапі початкової підготовки з урахуванням тенденції до ранньої спеціалізації.

Висновок. Аналіз наукової та методичної літератури свідчить про неодностайну думку фахівців щодо ранньої спеціалізації в спорті. Водночас реальний аналіз груп ДЮСШ засвідчив, що секції з міні-баскетболу існують, й щорічно у великих містах України до них залучається майже 100 дітей. Дослідження нормативно-документальних матеріалів для ДЮСШ з баскетболу виявило відсутність навчальної програми з міні-баскетболу для дітей 6–7 років в Україні.

Ураховуючи наукові дослідження останнього десятиріччя, приклад провідних баскетбольних країн, сучасні світові тенденції розвитку міні-баскетболу, виникає необхідність розробки побудови навчально-тренувального процесу з урахуванням вікових особливостей дітей 6–7 років; коригувальних вправ для профілактики порушень розвитку хребта та зв'язково-м'язового апарату; психолого-педагогічних принципів, спрямованих на розвиток мотивації в дитини до занять фізичною культурою і спортом; теоретичної підготовки щодо знань про здоровий спосіб життя та успіх у житті через баскетбол; сенситивних періодів розвитку фізичних якостей.

Результати проведеного тестування координаційних здібностей, просторово-часового сприйняття й відчуття часу, дали змогу визначити, що в дітей на недостатньому рівні розвинені координаційні здібності й орієнтація тіла у просторі.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці та науковому обґрунтуванні сучасної побудови навчально-тренувального процесу в річному циклі підготовки з урахуванням показників рівню фізичного здоров'я, фізичної та функціональної підготовленості дітей 6–7 років.

Список літератури

1. Бодренкова І. О. Особливості розвитку координаційних здібностей у спортсменів спортивної аеробіки на етапі початкової підготовки / І. О. Бодренкова // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2014. – № 12. – С. 13–18.
2. Губа В. Г. Особенности отбора в баскетболе / В. Г. Губа, С. Г. Фомин, С. В. Чернов. – М. : Физкультура и спорт, 2006. – 144 с.
3. Кашуба В. А. Современные подходы к формированию здоровьесберегающей направленности спортивной подготовки юных спортсменов / В. А. Кашуба, Л. М. Ярмолинский, Т. А. Хабинец // Физическое воспитание студентов. – 2012. – № 2. – С.34–37.
4. Москаленко Н. В. Фізичне виховання молодших школярів / Н. В. Москаленко: – Д. : Інновація, 2007. – 252 с.
5. Муллагильдина А. Я. Развитие координационных способностей девочек 7 – 8 лет, занимающихся художественной гимнастикой / А. Я. Муллагильдина, А. Х. Дейнеко, И. В. Красова // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: – 2012. – №2. – С. 77–82.

6. *Онищенко В. М.* Аналіз рівня фізичного здоров'я дітей 6 – 7 років, які займаються міні-баскетболом / В. М. Онищенко // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2014. – № 2. – С. 77.
7. *Портнов Ю. М.* Баскетбол: примерная программа спортивной подготовки для ДЮСШ, СДЮШОР / Ю. М. Портнов, В. Г. Башкирова, В. Г. Луничкин, М. И. Духовный, А. Б. Мацак, С. В. Чернов, А. Б. Саблин. – М. : Советский спорт, 2004. – 100 с.
8. Программа общеобразовательных учреждений. Физическая культура. Начальные классы / А. П. Матвеев. – М. : Просвещение, 2010. – 206 с.
9. *Сергієнко Л. П.* Тестування рухових здібностей школярів : навч. посіб. / Л. П. Сергієнко. – К., 2001. – 439 с.
10. *Buceta J. M.* Basketball for Young players. Guidelines for coaches / J. M. Buceta, M. Mondoni, A. Avakumovic, L. Killik. – Madrid : FIBA, 2000. – 358 с.
11. *Spencer M.* Mini Basketball. A guide to teaching and coaching. Written and Compiled By Martin Spencer / M. Spencer. – FIBA Mini – Basketball. 2011. – 255 с.
12. <http://www.psysports.ru/articles/2-2010-06-07-13-05-53?catid=5%3Aпато>
13. http://www.sportmedicine.ru/news_science/early-sport-specialization.php
14. <http://vbasket.ru/news/ettore-messina-trenirovat-detej-ogromnaya-otvetstvennost/>
15. http://sportacadem.ru/nauka/events1/rannaya_specializaciya_ne_garantiruet_uspeha_sportsmena_v_dalnejshem_karere/

**ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОЙ ПОДГОТОВКИ ДЕТЕЙ
В УСЛОВИЯХ РАННЕЙ СПЕЦИАЛИЗАЦИИ В СПОРТИВНЫХ ИГРАХ
И ИХ СВЯЗЬ С ПОСТРОЕНИЕМ УЧЕБНО-ТРЕНИРОВОЧНОГО ПРОЦЕССА
(НА ПРИМЕРЕ МИНИ-БАСКЕТБОЛА)**

Виола ОНИЩЕНКО, Елена МИТОВА

Днепропетровский государственный институт физической культуры и спорта

Аннотация. В статье рассмотрены проблемы современной подготовки детей в условиях ранней специализации в спортивных играх и их связь с построением учебно-тренировочного процесса. Выявлен уровень показателей координационных способностей, который определялся по стандартным методикам у 60 детей 6–7 лет, которые только начали заниматься мини-баскетболом. Положительные и отрицательные особенности влияния ранней специализации на детский организм и выявленные показатели уровня развития координационных способностей будут учтены при построении учебно-тренировочного процесса в мини-баскетболе на первом году обучения.

Ключевые слова: ранняя специализация, координационные способности, мини-баскетбол, построение тренировочного процесса.

**PROBLEMS OF MODERN PREPARING CHILDREN
IN EARLY SPECIALIZATION IN SPORTS GAMES AND THEIR CONNECTION
WITH THE CONSTRUCTION OF THE TRAINING PROCESS
(FOR EXAMPLE MINI BASKETBALL)**

Viola ONYSHCHENKO, Olena MITOVA

Dnipropetrovsk State Institute of Physical Culture and Sport

Abstract. The article views the problems of modern preparing children in early specialization in sports games and their connection with the construction of the training process. Level of performance coordination abilities was determined by standard methods. 60 children of 6-7 years old took part in the experience who just started to play mini-basketball. The positive and negative features of the early specialization impact on the child's body and identified indicators of level of development of coordination abilities will be taken into account in the constructing training process in mini-basketball in the first year of study.

Keywords: early specialization, coordination abilities, mini-basketball, construction of the training process.